

ingediend op **880** (2020-2021) – Nr. 2
18 oktober 2021 (2021-2022)

Verslag

namens de Verenigde Commissies
voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie
en voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding
uitgebracht door Lorin Parys en Wim Verheyden

over het ontwerp van decreet

tot wijziging van artikel 37
van het decreet van 15 februari 2019
betreffende het jeugddelinquentierecht,
wat betreft de langdurige gesloten begeleiding

Documenten in het dossier:
880 (2020-2021) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

verzendcode: FIN
WEL

Samenstelling van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding:

Voorzitter: Stefaan Sintobin.

Vaste leden:

Koen Daniëls, Lorin Parys, Elke Sleurs, Tine van der Vloet, Katja Verheyen;
Immanuel De Reuse, Stefaan Sintobin, Suzy Wouters;
Maaïke De Rudder, Katrien Schryvers;
Freya Saeys, Maurits Vande Reyde;
Ann De Martelaer, Jeremie Vaneeckhout;
Freya Van den Bossche.

Plaatsvervangers:

Allessia Claes, Piet De Bruyn, Freya Perdaens, Sarah Smeyers, Annabel Tavernier;
Yves Buysse, Ilse Malfroot, Frieda Verougstraete-Deschacht;
Vera Jans, Kurt Vanryckeghem;
Gwenny De Vroe, Emmily Talpe;
Johan Danen, Celia Groothedde;
Conner Rousseau.

Toegevoegde leden:

Lise Vandecasteele.

Samenstelling van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie:

Voorzitter: Steven Vandeput.

Vaste leden:

Arnout Coel, Maaïke De Vreese, Andries Gryffroy, Philippe Muyters, Steven Vandeput;
Adeline Blancquaert, Anke Van dermeersch, Wim Verheyden;
Koen Van den Heuvel, Peter Van Rompuy;
Willem-Frederik Schiltz, Maurits Vande Reyde;
Celia Groothedde, Björn Rzoska;
Ludwig Vandenhove.

Plaatsvervangers:

Liesbeth Homans, Lorin Parys, Sarah Smeyers, Wilfried Vandaele, Paul Van Miert;
Filip Brusselmans, Yves Buysse, Johan Deckmyn;
Jo Brouns, Stijn De Roo;
Marino Keulen, Gwendolyn Rutten;
Mieke Schauvliege, Jeremie Vaneeckhout;
Bruno Tobback.

Toegevoegde leden:

Jos D'Haese.

INHOUD

I.	Inleidende uiteenzettingen	4
1.	Toelichting door Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme	4
2.	Toelichting door Wouter Beke, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding	5
II.	Bespreking	5
1.	Vragen en opmerkingen van de leden	5
1.1.	Tussenkomsst van Adeline Blancquaert	5
1.2.	Tussenkomsst van Freya Van den Bossche	6
1.3.	Tussenkomsst van Katrien Schryvers	7
1.4.	Tussenkomsst van Freya Saeys	7
1.5.	Tussenkomsst van Celia Groothedde	8
1.6.	Tussenkomsst van Lorin Parys	8
2.	Antwoorden van de ministers	9
2.1.	Antwoorden van minister Zuhail Demir	9
2.2.	Antwoorden van minister Wouter Beke	9
III.	Stemming	10

Bijlagen: zie [dossierpagina](#) van dit document op www.vlaamsparlement.be

In de Verenigde Commissies voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie en voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding vond op 12 oktober 2021 de bespreking en stemming plaats van het ontwerp van decreet tot wijziging van artikel 37 van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht, wat betreft de langdurige gesloten begeleiding. Bij dit ontwerp van decreet werd toelichting verschaft door Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, en Wouter Beke, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding.

Het Kinderrechtencommissariaat en de Orde van Vlaamse Balies brachten op eigen initiatief advies uit over het ontwerp van decreet. Deze adviezen zijn als bijlage terug te vinden op de [dossierpagina](#) van dit verslag.

(Deze commissievergadering werd als hybride vergadering georganiseerd.)

I. Inleidende uiteenzettingen

1. Toelichting door Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme

Zuhail Demir legt uit dat het voorliggende ontwerp van decreet noodzakelijk is geworden ten gevolge van een arrest van het Grondwettelijk Hof van 11 februari 2021. Dit volgde op een beroep tot gedeeltelijke vernietiging van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht. Het beroep in kwestie werd ingesteld door zeventien minderjarigen die dertien middelen aanvoerden. Het Grondwettelijk Hof heeft dientengevolge geoordeeld dat er problemen waren met twee bepalingen. Er moest met name wat meer duidelijkheid komen over de langdurige gesloten begeleiding en over de volgorde van de criteria.

Om die reden wordt dit ontwerp van reparatiedecreet aan het parlement voorgelegd. De erin vervatte aanpassingen behelzen voornamelijk verdere verduidelijkingen. Zo wordt er op vraag van het Hof verduidelijkt voor welke feiten minderjarigen jonger dan zestien jaar langdurig opgesloten kunnen worden. Het gaat dan met name over levensdelicten, oorlogsmisdrijven, terroristische misdrijven en alle vormen van verkrachting. Waarbij de minister erop wijst dat met name die laatste bepaling heel nadrukkelijk is toegevoegd als categorie.

Het blijft daarbij natuurlijk altijd aan de jeugdrechter om de gepaste maatregelen op te leggen. Het ontwerp van decreet voorziet in een aantal mogelijkheden, maar het is de bevoegde jeugdrechter die in elk individueel geval de gepaste maatregel zal moeten opleggen.

Het hoeft geen betoog dat de opgesomde misdrijven duidelijk tot de zwaarste categorie van misdrijven behoren. Dat ze door minderjarigen worden gepleegd doet niets af aan het blijvende leed van de slachtoffers, die vaak een levenslang trauma oplopen. De minister brengt daarbij het tragische lot in herinnering van een veertienjarig meisje dat net voor de zomer van 2021 zelfmoord pleegde na te zijn verkracht door vijf daders, waaronder drie minderjarigen. De commentaren op het feit dat de betrokken minderjarigen niet konden worden opgesloten waren niet mals. De via het voorliggende ontwerp van decreet toegevoegde verduidelijking is dus volkomen op haar plaats.

Daarnaast blijft het natuurlijk eveneens van primordiaal belang dat jeugddelinquentie vanuit een ketenaanpak wordt benaderd, waarbij er opvolging is vanuit verschillende instanties. Maar soms is het zaak om de rechter de mogelijkheid te geven de gepaste maatregelen te nemen.

Qua inwerkingtreding van dit reparatiedecreet is september 2022 voorzien. De minister zal deze timing goed in het oog houden.

Daarnaast was in het decreet betreffende het jeugddelinquentierecht eveneens voorzien dat de jeugdrechter rekening diende te houden met de volgorde van zes specifieke criteria bij het opleggen van een maatregel of sanctie. Deze verplichte volgorde is insgelijks vernietigd door het Grondwettelijk Hof. Ook deze rechtzetting dient hier vermeld.

2. Toelichting door Wouter Beke, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding

Wouter Beke beaamt dat het voorliggende document een aanpassing van het decreet betreffende het jeugddelinquentierecht behelst. Aanpassing die noodzakelijk geworden is door een beslissing van het Grondwettelijk Hof waarbij twee bepalingen vernietigd werden. In casu gaat het over artikel 37, §1, tweede lid, en artikel 37, §4. De voorliggende tekst remedieert hieraan.

De minister expliciteert daarop de onderliggende principes die hier in het geding zijn. Hij legt uit dat het betreffende artikel 37 voorziet dat de rechter een langdurige gesloten begeleiding kan opleggen aan een minderjarige mits het principe gerespecteerd wordt dat dergelijke begeleiding enkel kan worden opgelegd aan minderjarige delinquenten die ouder zijn dan zestien jaar. De door het Grondwettelijk Hof vernietigde bepalingen wijken daarvan af, in de zin dat daarin bepaald werd dat in uitzonderlijke omstandigheden dergelijke langdurige gesloten begeleiding eveneens kan worden opgelegd aan minderjarigen onder de zestien jaar.

Voor minderjarigen tussen de twaalf en veertien jaar werden deze uitzonderlijke omstandigheden omschreven als: "het gepleegde jeugddelict, als het zou zijn gepleegd door een meerderjarige, in de zin van het Strafwetboek of de bijzondere wetten een correctionele hoofdgevangenisstraf van vijf tot tien jaar of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben."

Voor minderjarigen tussen de veertien en zestien jaar werden de uitzonderlijke omstandigheden niet geformuleerd. Daarin wordt met het voorliggende ontwerp van decreet een aanpassing gebracht. Het Grondwettelijk Hof heeft immers geoordeeld dat het legaliteitsbeginsel werd geschonden, aangezien de uitzonderlijke omstandigheden onvoldoende gedefinieerd zijn. In het ontwerp van decreet wordt daarom een heldere definitie voorzien.

II. Bespreking

1. Vragen en opmerkingen van de leden

1.1. Tussenkomenst van Adeline Blancquaert

Adeline Blancquaert is de mening toegedaan dat het voorliggende ontwerp van decreet in essentie neerkomt op een verduidelijking van wat in de meeste gevallen al in de praktijk wordt gebracht. Het is dan ook maar normaal dat de vereisten voor het opleggen van een langdurige gesloten begeleiding voor minderjarigen onder de zestien minstens even streng zijn als die voor minderjarigen die wel al zestien jaar zijn op het ogenblik van het plegen van het delict. De Vlaams Belangfractie zal daarom het ontwerp van decreet goedkeuren, zij het dan met enige kritische bemerkingen.

Zo is hier, bijvoorbeeld, de keuze gemaakt om ook voor minderjarigen onder de zestien jaar specifiek te gaan inzetten op welbepaalde categorieën van ernstige

maatschappijverstorende misdrijven. Daaronder vallen onder andere oorlogsmisdrijven, terroristische misdrijven, de verschillende modaliteiten van doodslag en moord, en verkrachting met verzwarende omstandigheden of met de dood tot gevolg. Op dat laatste wil het lid even nader ingaan. Ze brengt met name het antwoord in herinnering van minister Zuhal Demir op een vraag van haar over dit type van misdrijf. De minister stelde toen klaar en duidelijk dat er volgens haar bij iedere verkrachting verzwarende omstandigheden meespelen. In het licht van deze uitspraak verbaast de spreekster er zich dan ook over dat de voorwaarde van verzwarende omstandigheden of zelfs dodelijke afloop toch nog wordt opgenomen in het voorliggende ontwerp van decreet. In beginsel zou verkrachting als overkoepelende term immers moeten volstaan. Nu lijkt het alsof een 'gewone' verkrachting onvoldoende zou zijn om dergelijke jeugddelinquenten op te sluiten, en alsof een 'gewone' verkrachting dus niet genoeg leed veroorzaakt bij de slachtoffers.

De Vlaams Belangfractie is dus weliswaar tevreden dat dit hiaat in de regelgeving wordt weggewerkt, maar had meer verwacht van deze meerderheid die zich zelf maar al te vaak op de borst klopt al roepend 'recht opnieuw rechtvaardig'. Ze roept op om deze slogan ook effectief door te trekken naar de decreetgeving.

Daarnaast meent ze dat deze commissiebijeenkomst een uitgelezen gelegenheid is om het debat te openen over de kwestie van de maximale duur van straffen voor minderjarigen, wanneer het gaat over feiten die strafbaar zijn met meer dan tien jaar opsluiting. Het bestraffen van een dertienjarige die in staat is om een verkrachting uit te voeren met een maximumstraf van slechts twee jaar, is immers bepaald hallucinant. Zoiets krijgt men niet uitgelegd aan de slachtoffers van dergelijke misdrijven.

Het lid en haar fractie vinden het dan ook effectief de hoogste tijd dat recht opnieuw rechtvaardig zou worden. Er moet een duidelijk signaal worden uitgezonden naar die jongeren die zich niet aan de regels van onze samenleving houden. De Vlaams Belangfractie is het dan ook helemaal niet eens met het advies dat het Kinderrechtencommissariaat heeft uitgebracht bij dit ontwerp van decreet. Daarin wordt immers aanbevolen om de langdurig gesloten begeleiding voor minderjarigen jonger dan zestien jaar zonder meer te schrappen.

Afsluitend constateert Adeline Blancquaert dat er zeker nog ruimte is voor verbetering. Maar de Vlaams Belangfractie zal het voorliggende ontwerp van decreet desalniettemin toch goedkeuren, want haar fractie is allang blij dat minstens dit hiaat toch al weggewerkt wordt.

1.2. Tussenkomen van Freya Van den Bossche

Freya Van den Bossche stelt vast dat via het voorliggende ontwerp van decreet op een correcte manier een antwoord wordt geformuleerd op een probleem aangaande het legaliteitsbeginsel. Desalniettemin wil de Vooruitfractie toch haar bezorgdheid uitdrukken over wat er precies gedaan wordt met de jongeren tijdens de langdurige gesloten begeleiding. De focus ligt nu wel heel erg op de duur van die gesloten begeleiding. Die duurtijd moest volgens het Grondwettelijk Hof gespecificeerd worden. Het hoeft daarnaast echter geen betoog dat het van het grootste belang is dat de betrokken jongeren, eens ze terug hun plaats innemen in de maatschappij, op een andere manier in het leven en in de maatschappij zouden moeten komen te staan.

Of dat het geval is, zal volgens het lid in niet geringe mate afhangen van de begeleiding die ze krijgen tijdens de periode van gesloten begeleiding. Op vandaag stelt zich in dat verband echter het probleem dat de jongeren in kwestie maar weinig aangepaste begeleiding krijgen voor de specifieke problematieken – gelinkt aan het delinquente gedrag – waar ze mee kampen. Er zitten in het personeelsbestand

gewoon te weinig mensen die daar voldoende expertise in hebben. Zo zijn er inzake seksuele delinquentie op jonge leeftijd wel degelijk programma's waarmee goede resultaten worden geboekt, maar die zijn er niet noodzakelijk op de plekken waar jongeren langdurig verblijven. Voor Vooruit is het dan ook duidelijk dat de focus in de toekomst hoe dan ook moet komen te liggen op de vraag hoe ervoor gezorgd kan worden dat jongeren, eenmaal ze niet meer in de gesloten begeleiding verblijven, op een andere manier in het leven en de maatschappij staan. Enkel zo kan vermeden worden dat feiten zich herhalen. Het decreet Jeugddelinquentierecht sluit dat weliswaar niet uit, maar biedt hier ook geen antwoord op. Hier dient dus verder werk van gemaakt te worden.

1.3. Tussenkost van Katrien Schryvers

Katrien Schryvers memoreert dat de parlementaire discussie over het decreet Jeugddelinquentierecht nu al zo'n twee jaar achter ons ligt. Die discussie heeft een aantal duidelijke krachtlijnen opgeleverd. Ondertussen heeft het Grondwettelijk Hof in februari van dit jaar een arrest gevelde, dat op 9 maart 2021 via twee vragen om uitleg aan minister Demir ook reeds ter sprake is gekomen in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebelid. Er is gebleken dat enkele bijsturingen, of misschien eerder verduidelijkingen aan het decreet noodzakelijk waren. Die worden nu via het voorliggende ontwerp van decreet doorgevoerd. De erin vervatte reparatie beoogt jongeren rechtswaARBorgen te bieden. Zulks is van elementair belang. Er wordt nu heel duidelijk gemaakt in welke omstandigheden, en voor welke feiten, jongeren tussen twaalf en zestien in langdurige gesloten begeleiding kunnen worden ondergebracht.

In antwoord op de bedenkingen van de vorige spreekster, stelt het lid dat het nu niet het moment is om de hele discussie te heropenen. Het decreet Jeugddelinquentierecht is immers nog niet eens op alle elementen in werking getreden. Het is dus zeker te vroeg om hier al opnieuw de discussie ten gronde te voeren. Het is nu zaak om gevolg te geven aan het arrest van het Grondwettelijk Hof.

Tegelijk spreekt het natuurlijk ook voor zich dat die langdurige gesloten begeleiding op een zo zinvol mogelijke manier moet worden ingevuld. Het is immers de bedoeling dat er in die periode wordt gewerkt aan re-integratie, zodat de betrokken jongeren later terug op een goede manier in de maatschappij kunnen staan. Het decreet is daarover trouwens erg duidelijk. Er staat letterlijk dat tijdens de langdurige gesloten begeleiding gewerkt zal worden naar herintegratie en een opbouwende rol in de samenleving. Ze vraagt dan ook met aandrang aan de bevoegde ministers om daar – van zodra de betrokken decreetsbepaling in voege treedt – op een goede manier invulling aan te geven.

1.4. Tussenkost van Freya Saeys

Freya Saeys beaamt dat een verblijf in een gemeenschapsinstelling niet beperkt mag worden tot een loutere vorm van detentie. Het is wel degelijk ook de bedoeling dat er aan de problemen van de jongeren gewerkt wordt. Ze kan zich dan ook ten volle terugvinden in de vraag naar een goede begeleiding.

Anderzijds is de langdurige gesloten begeleiding natuurlijk ook geen sanctie die wordt opgelegd bij een gewoon misdrijf. Er is gespecificeerd dat het hierbij om bijzonder zware misdrijven gaat, zoals genocide, misdaden tegen de menselijkheid, oorlogsmisdaden enzovoort. Dat zulks hier nu geregeld wordt is een goede zaak.

Tevens wordt met dit ontwerp van decreet geremedieerd aan het feit dat enkele bepalingen van het decreet Jeugddelinquentierecht vernietigd werden bij wege van een arrest van het Grondwettelijk Hof. Om al die redenen zal Open Vld het voorliggende ontwerp van decreet dan ook goedkeuren.

1.5. Tussenkomst van Celia Groothedde

Celia Groothedde stelt dat het op zich een goede zaak is dat er is tegemoetgekomen aan de technische bemerkingen van het Grondwettelijk Hof. Maar tegelijk heeft het Kinderrechtencommissariaat er op gewezen dat het bij het voorliggende ontwerp van decreet in essentie om een technisch antwoord op een ethische kwestie gaat. Hierdoor worden een aantal fundamentele kwesties gewoon uit de weg gegaan.

In het verlengde daarvan oppert ze de bedenking dat men zich sowieso misschien toch vragen moet durven stellen bij de langdurige gesloten begeleiding van toch wel heel jonge kinderen en jongeren. Ze haalt daarbij ter vergelijking aan dat in Nederland maximaal twee jaar jeugddetentie kan worden opgelegd aan zestien- en zeventienjarigen en één jaar maximum voor twaalf- tot vijftienjarigen.

Overigens hoeft men zelfs dat debat nog niet te voeren, om andere essentiële discussies te openen. Als men dermate jonge personen in langdurige gesloten begeleiding plaatst, spreekt het voor zich dat er ook moet worden voldaan aan een aantal randvoorwaarden die essentieel zijn voor hun ontwikkeling en die er ook voor moeten zorgen dat, als er schuldinzicht is, en als die jongeren iets van hun leven willen maken, ze daartoe ook de gelegenheid krijgen. Dat betekent dus dat een gesloten begeleiding zinvol moet zijn, en dat er adequate psychiatrische en psychische begeleiding moet zijn.

Ook moet er veel diepgaander werk worden gemaakt van onderwijs in de gesloten begeleiding. Voor de jongeren die dat willen, moet het mogelijk zijn om een getuigschrift te halen, kwestie van desgevallend later op een zinvolle manier opnieuw onderwijs aan te vatten. Daarzonder wordt de toekomst van die jongeren immers nog eens extra belast.

Om al die redenen zal Groen zich bij de stemming over het ontwerp van decreet dan ook onthouden.

1.6. Tussenkomst van Lorin Parys

Lorin Parys vindt het een goede zaak dat met het voorliggende ontwerp van decreet die elementen worden rechtgezet, die volgens het Grondwettelijk Hof verduidelijking behoeft. Hij constateert dat iedereen het alleszins daarover eens is.

Wat dan het door de vorige spreekster aangehaalde fundamentele debat betreft, meent het lid dat met die vraag toch wordt voorbijgegaan aan de lange voorbereidingstijd en het debat ten gronde dat in dit parlement is gevoerd bij de totstandkoming van het decreet Jeugddelinquentierecht. Er zijn naar aanleiding daarvan keuzes gemaakt. En dit is zeker niet lichtzinnig gebeurd. De N-VA-fractie blijft ook volledig achter de gemaakte keuzes staan. Soms zijn er nu eenmaal omstandigheden waarbij het noodzakelijk kan zijn om zelfs een jongere langdurig begeleid af te schermen van de maatschappij.

Vooraleer een jeugdrechter daartoe kan beslissen, moet ook aan een aantal cumulatieve voorwaarden zijn voldaan. Er moet een vermoeden zijn van schuldbe kwaamheid, elke andere maatregel of sanctie moet ongepast zijn of moet gefaald hebben, de fysieke integriteit van de betrokken minderjarige delictpleger moet in gevaar zijn, of derden moeten in gevaar zijn, en de nood aan gesloten begeleiding moet nauwkeurig omschreven worden. De spreker constateert dat het parlement dus wel degelijk een bewuste keuze gemaakt heeft. Het heeft daarbij ook een zware verantwoordelijkheid op de schouders van de jeugdrechter gelegd, wanneer deze overweegt om de betroffen bepalingen in te roepen ten aanzien van een jongere.

Verder kan niet ontkend worden dat het, ingeval een jongere een terroristisch misdrijf of een oorlogsmisdrijf pleegt, vaak noodzakelijk is om die jongere tegen zichzelf en, nog meer, de maatschappij tegen die jongere te beschermen. Zelfs al gaat men uit van het Kinderrechtenverdrag, en zelfs al is het jeugddelinquentierecht iets helemaal anders dan het volwassen strafrecht. Men mag immers ook niet naïef zijn, en jongeren die zware misdrijven gepleegd hebben – zoals terroristische misdrijven – zonder meer vrijstellen van gesloten begeleiding. Zulks strookt niet met de op vandaag bestaande realiteit. Het decreet maakt het daarom mogelijk om, weliswaar onder bijzonder zware omstandigheden, en zeer uitzonderlijk, de maatschappij te beschermen tegen iemand die dergelijke feiten pleegt of gepleegd heeft. Wat dat betreft ligt het fundamentele debat achter ons. Het wordt hiermee hic en nunc dan ook niet heropend.

Wat de tussenkomst van Adeline Blancquaert betreft, spreekt Lorin Parys zijn verbazing uit over het feit dat zij het blijkbaar jammer vindt dat dit ontwerp van decreet het niet mogelijk maakt om ingeval van een verkrachting te voorzien in een langere gesloten begeleiding. Dit klopt niet. Zowel uit de memorie van toelichting als uit de eigenlijke decreetsbepalingen moet immers blijken dat de decreetgever uitdrukkelijk de keuze heeft gemaakt om alle vormen van verkrachting mee te nemen. Dat staat woordelijk vermeld in fine van de vierde paragraaf van de toelichting bij artikel 2 van het ontwerp van decreet. Daarenboven is in de hier nu voorliggende ontworpen decreetsbepalingen ook telkens artikel 375 van het Strafwetboek opgenomen. Derhalve is het voor de jeugdrechter wel degelijk mogelijk om aan een jongere die een verkrachting heeft gepleegd, zonder dat er sprake moet zijn van verzwarende omstandigheden, laat staan de dood tot gevolg, langdurige begeleiding in een gemeenschapsinstelling op te leggen. De kritiek van de spreekster is derhalve niet gegrond.

2. Antwoorden van de ministers

2.1. Antwoorden van minister Zuhal Demir

Zuhal Demir gaat eerst en vooral in op de ethische discussie die hier door sommigen werd opgeworpen. Ze sluit zich aan bij de stelling dat deze discussie eerder al ten gronde is gevoerd in dit parlement. Het Grondwettelijk Hof heeft in dat verband overigens ook geen enkele opmerking geformuleerd. Derhalve is het doel van het voorliggende ontwerp van reparatiedecreet dan ook beperkt tot het aanbrengen van verduidelijking op een tweetal punten waarover het Grondwettelijk Hof opmerkingen heeft geformuleerd.

Specifiek voor wat de bezwaren van Adeline Blancquaert betreft, meent de minister dat het hier over een foutieve voorstelling van zaken gaat. Immers, ook zonder verzwarende omstandigheden, kan een verkrachting wel degelijk aanleiding geven tot langdurige gesloten begeleiding van jeugddelinquenten. Dat staat expliciet in de tekst van het ontwerp van decreet. Voor de minister blijft een verkrachting dus steeds een van de ergst mogelijke aanslagen op de integriteit van de persoon. Die stelling is expressis verbis opgenomen in het ontwerp van decreet. Ze wil hierover zeker geen misverstand laten bestaan. De slachtoffers hebben het al zwaar genoeg, om nog eens te moeten afrekenen met desinformatie. Het signaal van de decreetgever is duidelijk.

2.2. Antwoorden van minister Wouter Beke

Wouter Beke wil vooral nog eens benadrukken dat het bij de hier voorliggende verduidelijkingen aangaande mogelijke sancties wel degelijk gaat over de ultieme sancties, het 'ultimum remedium'. Of er al dan niet schuldbequaamheid is dient dan ook grondig te worden afgetoetst. En een opname voor langdurige gesloten begeleiding kan alleen maar gebeuren als een aantal voorwaarden vervuld zijn.

Dat moet allemaal grondig worden afgetoetst. Inzake schuldbekwaamheid en schuldinzicht geldt een weerlegbaar vermoeden. Het is de jeugdrechter die dit moet nagaan. De jeugdrechter heeft hiermee dus een zware taak te verrichten. Hij moet uitmaken of de betrokken jongere al voldoende onderscheidend vermogen heeft. Daarvoor moet de jeugdrechter de beschikking hebben over medisch-psychologische en maatschappelijke onderzoeksresultaten over de jongere in kwestie. Omgeving, persoonlijkheid en maturiteitsgraad van de minderjarige delictpleger moeten worden meegenomen in de beoordeling.

Dit alles moet daarenboven ook steeds gebeuren met de re-integratie van de betrokken jongeren voor ogen. Vroeg of laat komen ze immers terug in de samenleving. Die herintroductie in de maatschappij moet op een zo goed mogelijke manier geschieden en worden voorbereid.

Last but not least onderschrijft de minister het grote belang van een kwalitatief sterke invulling van de periode van langdurig gesloten begeleiding. Hij wijst er in dat verband op dat de inwerkingtreding van het jeugddelinquentierecht in verschillende fasen gebeurt. In september van volgend jaar gaat een volgende fase in, waarbij het onder andere ook over capaciteit en kwaliteit gaat. De voorbereiding daarvan is momenteel volop lopende.

III. Stemming

Ter stemming gelegd, worden de beide artikelen evenals het geheel van het ontwerp van decreet aangenomen met 19 stemmen voor, bij 3 onthoudingen.

Stefaan SINTOBIN
Steven VANDEPUT,
voorzitters

Lorin PARYS
Wim VERHEYDEN,
verslaggevers